

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroske ulice hšt. 5. — Deložniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natane enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Velika noč.

Končano je. Naš Izveličar je izdihnil na sramotnem lesu sv. križa svojo dušo, sovražniki njegovi pa zmage pijani pozaspé nič hudega sluteč ob njegovem zapечатem grobu. Toda glej, tretji dan po njegovi smrti počí nenadoma glas: Gospod je ustal! Ustal je Kristus, kakor je rekel, in ob svojem grobu je razvil zmago-slavno zastavo božanstvenega krščanstva v strah in trepet poglavarjem laži in krivice, v srečo in blagor vsem dobromislečim na zemlji.

To se je zgodilo na veliko noč. S tem dnevom je celemu svetu zasijalo solnce pravice, z njim je napočila nova doba človeškemu rodu. Pod zastavo, razvito na ta veliki, znameniti dan, so prihiteli skoraj vsi narodi in vsak izmed njih je praznoval še posebej svoj ustajenja dan. Komu bi tedaj zato ne bil veselja dan, komu bi naj ne bil drag ta dan najslavnejših spominov?

Lepo število narodov šteje Evropa in vsak ima svojo posebno veliko noč, svoj dan ustajenja, ko je vrgel od sebe dela teme in oblekel orožje svitlobe, ko je vsprel krščansko vero. In ni ga med njimi naroda, ki bi mogel reči, da ga ni krščanstvo preobrazilo in mu ni dalo vsega, kar ga je povzdignilo k časti in slavi. Ker je krščanska vera bila in še je vsakemu narodu največja dobrotnica, zato bi pač mislili, da so narodi tudi hvaležni svoji najboljši materi, sveti katoliški cerkvi, in jej zato zvesto udani, toda žal, da ni tako! Skrbna mati je pozabljena, pozabljeni njeni krasni nauki o ljubezni do Boga in do bližnjega, zavladuje pa bratoljubje, ki lastne brate mori in jih prepušča žalostni usodi, kakor to jasno priča nad 100.000 ubitih armenskih kristjanov in na tisoče pomorjenih Grkov na otoku Kreti, kamor je šlo nedavno tudi čez 500 slovenskih sinov znova vklepat uboge Krečane v turške verige.

Ko se mi radujemo ustajenja Gospodovega, kristjanom na Turškem poka žalosti srce, ko gledajo, kako divji Turčini koljejo njih očete in matere, žene in otroke, evropske države pa še te grozovitneže čuvajo in varujejo s svojimi četami in ladjami. Zares največja sramota je za krščansko Evropo koncem 19. stoletja obstoj krvoločne Turčije. Ni dovolj, da so ti divjaki mohamedanski tekom 1000 let poklali na milijone ljudi, se še današnje toliko človekoljubne države prav nič ne grozé nad enakim klanjem v naših dnih. Tega je kriva po največ bogapozabnost in brezversnost, sedki je po državah na krmilu, potem pa tudi teh list držav proti državi.

Tudi v naši državi smo okvar zavozili. Vendar, hvala Bogu, da se ljudstva vsiljajo zopet vračati k svoji najboljši materi, sv. katoliški cerkvi in spoznavati, da je odpad od Boga, liberalizem njih gotova poguba. Ker se je povsod, ni čuda, da se je tudi med vsikdar

vernim slovenskim narodom zaplodil liberalizem in pokazal tu in tam svoj puhli, strupeni sad. Toda, kakor trdno upamo, bode naše krščansko misleče ljudstvo te svoje največje škodljivce prej ali slej gotovo iztiralo in odstranilo iz svoje sredine, da bomo lahko vsi edinega srca radostno ob Veliki noči klicali: Gospod je ustal, aleluja!

Daj Bog, da v narodih in državah že skoraj zopet prevlada krščansko mišljenje in da postane zlasti naša trdna Avstrija še trdnejša v krščanski veri in lepa naša Slovenija še lepša v bogoljubnosti! C.

Iz državnega zbora.

Zadnji svoj dopis sem sklenil z zaupanjem, da se bodo premagovale velike težave, ki so nastale pri sestavi posebne zaveze, v katero naj bi vstopili slovenski in hrvaški državni poslanci. Hvala Bogu! Te težave so se res premagale. In trditi smem: Še več se je doseglo, kakor smo nameravali. Ustanovila se je: »slovenska krščansko-narodna zaveza«, ki šteje 35 udov, pa jih utegne šteti v kratkem še več. V tej skupini je 16 slovenskih, 11 hrvaških, 7 rusinskih in eden češki poslanec.

Silno živahna, da burna bila je seja državnega zbora dne 30. marcija. Razne skupine čeških in hrvaških poslancev so se izrazile v prebranih listinah, da so sicer pripravljene delovati v državnem zboru, da pa nikakor ne pripoznajo, da je državni zbor postavni shod, na katerem se obravnavajo njihove zadeve. Potem se je naznanilo mnogo, mnogo ugovorov zoper različne volitve v državni zbor, med drugimi tudi protest zoper nepostavno volitev v celjski mestni skupini (proti dr. Pommerju); zoper izvolitev slovenskih poslancev se ni naznanil nobeden ugovor. Te volitve so se res tudi v seji dne 6. aprila brez ugovora potrdile. Tiste volitve, zoper katere so se vložili protesti, se bojo presodile v posebnem odseku, ki se je izvolil dne 7. aprila. Če ta odsek nasvetuje, da se ena ali druga volitev ovrže in če temu večina državnega zbora pritrdi, potem se bo volilo še enkrat.

Seja dne 30. marca je bila važna še iz drugega uzroka. Neki kmet iz Galicije »Šajer« je ob času letošnjih državnoborskih volitev skliceval voline shode, Ker je sam kandidiral v državni zbor in na nekem shodu rabil ta - le izraz: »če hoče cesar vojsko začeti, mora se pokloniti Rotšildu«, je zavoljo tega državna oblastnija zgrabila Šajerja ter ga nekaj dni pred izvolitvijo v državni zbor zaprla. Po postavi pa ne smejo oblastnija zapirati državnih poslancev brez dovoljenja državnega zbora. Po dolgi, silno burni debati je sklenil državni zbor

skoraj soglasno, da se mora poslanec Šajer takoj izpustiti iz ječe. To se je tudi zgodilo in v seji državnega zbora dne 6. aprila je bil Šajer navzoč v narodni noši. Izvolil se je danes poseben odsek 18 udov, ki ima preiskati celo Šajerjevo zadevo.

Kakor že bralci vedo, je predsednik državnemu zboru katoliški Tirolec dr. Katrein. Oddalo se je pri tej volitvi 392 glasov. Dr. Katrein je dobil 258 glasov, liberalni štajarski grof (nekdanji deželni glavar štajarski) Attems 114 glasov. 19 listkov je bilo praznih, 1 se je glasil na Davida Abrahamoviča. To vam je bilo v državnem zboru nepopisno veselje, se ve med Slovenci, Čehi, Poljaki, Hrvati in nemškimi katoličani, ko se je naznanil zvečer izid te volitve. Odločnega katoličana še ni imel državni zbor kot svojega predsednika. Brez dvoma je ta volitev jutranja zarja, ki nam napoveduje srečnejše dneve! Ko se je dr. Katrein v čvrstih besedah zahvalil za izredno čast, katero mu je skazal državni zbor, se je volil prvi podpredsednik. Pri tej volitvi je dobil Poljak David Abrahamovič 251 glasov, grof Attems 75 glasov in Prade 38 glasov. Kot drugi podpredsednik je bil izvoljen Čeh dr. Kramar z 233 glasovi, 76 glasov je dobil grof Attems. V predsedništvu sta toraj zraven predsednika katoliškega Nemca dr. Katreina: dva Slovana: 1 Poljak in 1 Čeh! Kje so pa nemški liberalci? Prosim vas, kdo se dandanes še zmeni za liberalce!

Po izvolitvi 3 imenovanih predsednikov smo volili 12 perovodij v državnem zboru. Med drugimi bil je izvoljen Čeh dr. Stojan, ud slovanske izveze. Na svojih sedežih našli smo danes v drž. zboru vabilo jezuita Abelna, slavnega dunajskega pridigarja. No kam nas je vabil? K pridigam, katere bo imel cvetni četrtek, petek in soboto. To je zopet nekaj novega in kaže velikansko spremembo v državnem zboru. Ko bi se bil pred kakšnimi 20 leti predrznil jezuit vabiti državne poslance k svojim pridigam, bi se mu pač bila rogala cela zbornica. Nekaj proticerkvenega so pa vendar poskusili naši Prusaki, to je Schönerer in par njegovih pristašev. Ti ljudje so stavili predlog, da se naj kaznujejo oni duhovniki, ki v cerkvi govorijo o političnih rečeh, kakor so to delali ob času zadnjih državnoborskih volitev. In res, liberalci so Schönererju takoj pomagali, da se bo ta zadeva obravnavala v državnem zboru. Čehi, Poljaki in drugi pametni poslanci so se pa silno smejali, ko se je stavil ta neumni predlog. O da, ko bi duhovnikov ne bilo, kako prijetno bi še dalje vleкли liberalni Nemci državni voz, dokler ne bi obtičal tam kje v sredi smradljivega močvirja.

V seji državnega zbora, dne 7. aprila se je prebrala sledeča interpelacija: Interpelacija poslancev J. Žičkar, Coronini, dr. Ferjančič, Einspieler in tovarišev na c. kr. skupno ministerstvo: Ker Slovincem v deželah, v katerih prebivajo, skoraj povsodi manjka jezikovna ravnopravnost pri političnih in sodnijskih uradih, akoravno jim je to zagotovljeno v jasnih določbah temeljnega državnega zakona, vprašajo podpisani c. kr. skupno ministerstvo:

»Kedaj namerava taisto za Slovence, ki prebivajo na Kranjskem, Štajarskem, Koroškem, v Trstu, v Istri in v Gorici z Gradiško enako jezikovno odločbo odrediti, kakoršna se je izdala 5. aprila t. l. za Češko?»

Dunaj, dne 7. aprila 1897. — Žičkar, Coronini, dr. Ferjančič, Einspieler, Barwinski, Pfeifer, Robič, Povše, dr. Trumbič, Vukovič, dr. Gregorec, dr. Žitnik, dr. Bulat, Perić, Pogačnik, Biankini, Supuk, Berks, dr. Klaič, dr. Gregorčič, dr. Šusteršič, Borčič, dr. Grobelski, dr. Krek, dr. Stojan.

Poslanec Povše in tovariši predlagajo, naj se spremeni določba državne postave z leta 1892 alineja

5, vsled katere sme država le toliko podpore dati za prenovitev po trtni uši poškodovanih vinogradov, kolikor je dala dežela. Znano je, da v Avstriji dobivajo posestniki po trtni uši poškodovanih vinogradov v primeri z drugimi državami le silno majno državno podporo. Med drugimi zadržki je tega kriva tudi dotična državna postava sama, ki določuje, da država zamore dati le toliko podpore v ta namen, kolikor je odločila dotična dežela. Dežela pa ne more dosti dati, ker ima le malo dohodkov; država je bogata. Zato se mora najprej državna postava v tem smislu spremeniti, da daje država podporo brez ozira na to, kolikor je odločila dežela.

Dr. Stojan je zahteval, naj se kmalu predloži postavni načrt o kmetskih zadrugah, dr. Krek predlaga, naj se vredi plača diurnistov, ki so v službi države. Prebralo se je veliko drugih predlogov in vprašanj na vlado.

Začela se je potem debata o predlogu socijalnega demokrata, naj se preiščejo dogodki pri volitvah v Galiciji. On je namreč dolžil vlado, da je krivično postopala pri zadnjih volitvah v Galiciji. Ministerski predsednik grof Badeni je na to izjavil, da sam želi natančno preiskavo teh dogodkov. Prebral je veliko dopisov, iz katerih je dokazoval, kako so bili ljudje v Galiciji podhujskani od socijalnih demokratov in so strastno napadali vse tiste, ki niso volili socijalnih demokratov. Socijalnemu demokratu Daszynski-ju je odgovarjal dr. grof Dzieduszycki, kako sleparijo in zapeljujejo socijalni demokrati prebivalstvo v Galiciji.

Dne 8. aprila se je nadaljevala razprava o galiških volitvah. Okoli 2 uri dolgo je govoril zopet socijalni demokrat Daszynski, za njim pa Poljak Abrahamovič. Brez dvoma se bodo preiskovale v posebnem odseku, ki se izvoli v preiskovanje volitev. Tudi Mladočehi dr. Stranski in dr. Herold sta o tej zadevi govorila.

Cerkvene zadeve.

Aleluja na morju.

(Iz popotnih spominkov).

Pet Slovencev nas je bilo veliki teden v Benetkah. Radovedno ogledali smo si krasno mesto. Da, veličastno je! Kdo ne bi občudoval čarobnih palač in velikanskih cerkev, ki dišijo celo Venecijo — morsko kraljico. Res je, da je celo mesto le spomenik lepše preteklosti, a vendar tudi kot spomenik napolni srce z neomenjenim občudovanjem.

Benečani imajo že stoletja lepo navado, da veliko soboto zvečer razsvetijo svoje hiše iz svete spoštljivosti do največjega praznika, ki ga pripelje bodoča zlata zora. O, kako nepopisno lepo so lesketale tisočere lučice v morskih valovih! Nebrojne množice radovednega ljudstva so z vidnim zanimanjem zrlle odsevati jasen svit in blišč iz prozornih globočin. Radost in praznični občutki so vladali po celi Veneciji.

A še krasnejše bilo je prihodnje jutro. Pravi Benečan pozdravi veliko nedeljo na morju. Vse odide na ladije in čolnike, da tam pričakuje zoro ustajenja Gospodovega. Tudi ta se pokrila mesto; le daleč, daleč tam na morju zaleskajo se prvi jutranji žarki. A kakšen šum in gnječa na trgu! Marka! Vse hiti na ladije s svečico v roki. »Buon giorno!« »Srečne praznike!« Ta edini pozdrav je razumeti iz vesoljnega hrupa. Če z nekaj minut smo že na ladijah. Odnesele so nas tje sredi morja. To je bil prizor, da ga ni moči popisati. Zadej za nami so se biserno svetile starodavne cerkve, krog in krog



nas pa so plavale, kakor ponosni labudi, napolnjene ladije. Zora jasneje zažari, valovi zašumljajo, velika nedelja je tu. Aleluja! Gospod je ustal! Buone feste! Čuj! Hipoma zadoni divno petje. Nerazumljivo je. Le »aleluja«, ki se tolikokrat ponavlja, sine v naša srca. Kmalu zapojejo i na drugih ladjah. Od povsod doni »aleluja« proti sinjim nebesom. Celo morje, zdelo se je, da je postalo navdušeni pevski zbor. Bi-li tukaj Slovenci molčali? Je li mogoče, da se slovensko srce ne bi oglasilo? Takoj zapojeja dva tovariša ono lepo:

Zveličar gre iz groba,
Ob noč je smrt, trohnoba, . . .
Zveličar je od smrti ustal
Tud' nas ne bode grob končal,
Aleluja!

Vedno glasneje se razlega veseli aleluja. Lučice ugašajo a tam iz izhoda prošinjajo svitlejši žarki, označuje najsjajnejši praznik svete cerkve. Vselej bil nam je neizmerno lep in dobrodošel, a ono jutro bil je dražesten, nepozabljiv. Ah, kako je srce kipelo rajskega veselja, ko je slišalo oni — aleluja na morju!

Dr. M.

Nove pesmi.

Gospod Valentin Štolcer, učitelj v Razboru pri Slovegradcu, je izdal zbirko pesmij za majnikovo pobožnost, katere so tudi za druge Marijine praznike sposobne, koje se takoj pri imenovanem skladatelju dobé, ki ima v zalogi tudi zelo prosto, a jako lepo mašo za četiri glase »V ponižnosti klečimo itd.« in kratki latinski Requiem.

Cena Marijinih pesmij je 1 gld. 20 kr., maše in zadušnice pa 55 kr. komad.

Gospodarske stvari.

Krvomôk pri goveji živini.

Ta bolezen se nahaja pogosto, ali v katerem bodi letnem času, najraje pa vendar v spomladi. Kadar na novejši paši, zlasti na močvirnih tleh, dobi gladna žival kakšno strupeno zelišče, je to večkrat krivo, da začne srati rujavkasto ali črno-rujavo. Tej bolezni pravijo na Pohorju »sajevka«, živali na tem bolehaajoči pa »sajavec«.

Bolezen za časa ni nevarna, dokler ona obstoji sama za-se, ako pa se zanemarija, lahko pritisne druga nevarnejša zraven, da živinče v kratkem tudi pogine. Ako izvira bolezen od slabe paše, dostikrat pomaga, ako se paša spremeni, najbolje pa je takrat živad nekaj časa v hlevu s suho klajo krmiti. Za zdravilo svetuje »Dom. živinozdravnik« takšnim žajbeljnov in kameličen čaj. Ako bolezen ne odjenja, pa živina ni zaprta takrat svetuje kuhovino hrastove skorje, šiček in ježic. Zraven je dober svinčeni sladkor in če gre blato lahko naprej, se dodá, enako (4 gram) še zelenega vitrijola in nekaj galuna. Nasprotno pa pri trdem blatu svetuje žajbeljnovu kuhovino z grenko soljo in solitarjem, v sili se doda še nekoliko robnikovega perja. Zadnje se rabi takrat, ako živina šči čisto krv, kar je znamenje, da je pri prevelikem naporu ali padcu ji kaka žila se utrgala.

Ta zdravila najdemo v knjigi, sedaj pa dostavimo, kar je učila lastna skušnja. Po teh nam v tej bolezni priporočajo sledeča sredstva: 1. Se je v kratkem ozdravil vol, ki se je pri vožnji pokvaril, da je sral čisto krv, na sledeči način. Nabralo se je nekaj korenin njivske preslice (*Equisetum arvense*), na Pohorju ji pravijo »volovčič«. Te je treba stolči in v frišnej svinjske masti zgneteno vsako jutro na tešče živini dati. Teh korenin

se bi lahko tudi več nabralo in posušilo, da bi v enakem slučaju se moglo zdraviti tudi po zimi.

2. Se je kot zdravilo z uspehom rabila svinjska mast sama. Ali treba jo je prej opečti, da je lepo otajana. V ta namen se zavije za drobno jabelko velik kosček masti v mokro cunjjo in v žrjavico zakoplje. Kadar je mast že lepo rumena in mehka, se toliko ohladi, da jo more žival v gobcu trpeti, sicer pa se mora še gorka ji dati. To se ponavlja po potrebi večkrat na dan, toda vselej pred krmljenjem.

3. V starej zdravniški knjigi čitam o tej bolezni sledeče: »Kakor hitro se nevarnost te bolezni pokaže, se mora živinčetu za dober masele krvi puščati in mu dva lota solitarja na vodi dati. To zdravilo se daje po dvakrat na dan, dokler bolezen ne mine. Po letu je treba bolno živad, kadar je že vroče, v hlev gnati in mu dobre trave pokladati. Ako po zimi kako živinče to bolezen dobi, se mu morajo zeljeve ploče dajati, da se prebavljanje podpira.

Pri tej bolezni je posebno treba paziti na blato, ki gre od živine. Kadar je blatu krv primešana, kedar je suho ali celo zastaja in zaprtje napravlja, takrat je bolezen gotovo združena z drugo nevarno, imenovano »ritnikovi črm«. V takem slučaju priporoča dristlje ali klistire, kar pa jaz ne svetujem domačim ljudem, brez priprav in znanja. — V takih slučajih je najpametnejše, poiskati brzo dobrega živinozdravnika!

V olajšanje te bolezni se še priporoča kuhava korenja, kateri — v sorodu s peteržiljem — leči scalne organe. Nekateri tudi svetujejo hren, zriban in s kvasom v testo zmešan, ali hren ni zdravilo tukaj, ker mesto zdraviti, le draži scalne cevi. Toraj ne rabite vse, kar kdo svetuje v bolezni, ker zguba v bolezni nikdar ne zadene družega, nego lastnika živine. Bodi torej oprezen v zdravilih in previden v ravnanju, če je božja volja, pametno zdravilo ti bode v pomoč! Pohorski.

Kako se škodljivi hrošči najložje zatirajo.

Približal se je čas, v katerem objedavajo navadni rujavi hrošči na sadnem in gozdnem drevju listje in obelijo tako marsikatero drevo do golega, da mora potem vsahniti; a to še ni vsa škoda, katero naredé hrošči. Ko se nažrejo, zlezejo plodovite samice v rahljo lahko zemljo, kjer ležejo v majhnih kupčih na stotine jajčic in na to poginejo; samci pa kmalu po spojanju (oploditvi) svoje življenje izgubé. Iz jajčic se izležejo ličinke, to so majhni črvički, ogerci imenovani, kateri se redé tri leta od korenin različnih rastlin. Ti so zelo požrešni ter prerijejo zemljo na vse strani. Pri korenincah jih tudi krti zasačijo in požrejo; zatorej najdemo le na bolj suhem zemljišču krtinovec, a nikoli ne v premokrej močvirnatej zemlji, kjer ogercev ni. — Pri-zanesite torej prekoristnemu krtu in ne zatirajte ga! Kako je ljubi Bog naročil krtu, da lovi pod zemljo škodljive hroščeve ličinke, tako je prepustil človeku samemu hrošče zatirati nad zemljo. Kako se pa hrošči najložje v obilnem številu uničijo, naj č. čitateljem sledeče naznani. Naš visoko spoštovani in mnogo zasluženi gosp. Jožef Zelenik, načelnik kraj. šol. sveta in okraj. ptujskega zastopa, daruje že delj časa vsako leto po več goldinarjev za zatiranje hroščev. Omeniti pa tudi moram pri tej priložnosti, da je ta naš narodnjak za cerkvene zadeve in šolske potrebe, osobito za nakup knjig za našo šolarsko knjižnico, kakor za drugo narodno podjetje že marsikateri desetak daroval in to vse iz svojega lastnega žepa. Zato smo pa tudi nanj ponosni, ter ga v obče vse čisla in spoštujemo.

Šolski voditelj, ki je bil sprejel potrebno svoto denarja od omenjenega g. načelnika, izroči učencem po 2 kr. primeroma za $\frac{1}{4}$ liter sprejetih, bodi-si živih ali

mrtvih hroščev, ter si zapiše ime učenca; zraven pa tudi zaznamuje, koliko je bil hroščev prinesel na mero in koliko je dobil vsakokrat denarja. Koncem hroščevega časa se razglasi ime istega učenca, kateri je bil prinesel največ hroščev, pohvali se zaradi marljivosti ter se mu še podari kakšnih par desetec kot poseben častni dar. To spodbuja učence, da prihodnje leto tekmujejo med seboj; kajti vsak si želi pridobiti častni dar in pohvalo. Ne le doma, ampak tudi po potu v šolo in domov gredoč lové hrošče. — Na ta način se je pri nas že kaj hroščev uničilo. G. učitelji posnemajte to podjetje. Ako pa nimate tako darovitnega dobrotnika, kakor mi Urbančani, pa poprosite obč. predstojnike v vašem šol. okraju ali kake zavode, da vam podarijo nekoliko goldinarjev za zatiranje hroščev in videli boste, kako lep vspeh boste imeli; saj storé otroci kakor odrasli za denar vse radi; kmetu pa se s tem veliko koristi.

Vrbančan.

Slov. posojilnica v Mariboru.

Iz poročila ravnateljstva »Slov. posojilnice v Mariboru« posnamemo za naše bralce nekaj črtic, zanimivih za nje gospodarjenje.

V letu 1896 pristopilo je posojilnici 146 novih družtvenikov, izstopilo pa 94. Vsled tega naraslo je število družtvenikov na 2449, kateri imajo 132 glavnih deležev v znesku 13.200 gld. in 3953 upravnih deležev v znesku 39.530 gld., skupaj 52.730 gld.

Prošenj za posojila vložilo se je med letom 676 in 486 prošnjam se je ugodilo. Skupaj izposodilo se je leta 1896 238.355 gld. 16 kr. in vrnilo na posojila 218.821 gld. 41 kr. Stanje posojil se je toraj zvišalo za 19.533 gld. 75 kr. in znaša koncem leta 658.783 gld. 90 kr.

Izmed vseh posojil jih je 2009 v skupnem znesku 404.346 gld. 40 kr. na osebni kredit pod poroštvom, ki so se obrestovala po 6% na leto. Posojil na osebni kredit, katera pa so se zaradi varnosti porokov tudi še pri posestvih, dolžnikov — vendar pa ne pod strogo pupilarno varnostjo vknjižila, bilo je 165 v skupnem znesku 108.898 gld. 62 kr. Ta posojila obrestovala so se s 5½% na leto. Hipotekarnih in drugih posojil proti zastavi in in 5% obrestim, in posojil drugim denarstvenim zavodom, šolskim svetom in občinam, katera so se tudi obrestovala po 5%, bilo je 156 v skupnem znesku 145.538 gld. 88 kr.

Hranilnih vlog vložilo se je med letom 180.766 gld. 26 kr., vzdignilo pa 144.557 gld. 46 kr. Zvišalo se je toraj stanje hranilnih vlog za 36.208 gld. 80 kr. oziroma z kapitalizovanimi obrestmi po 21.062 gld. 88 kr. za 57.271 gld. 68 kr. in znaša koncem leta 612.123 gld. 02 kr.

Med tem jih je 156.020 gld. 82 kr. proti 4½% obrestim in četirimesečni odpovedi. Vse ostale so navadne vloge, ki se obrestujejo s 4% na leto.

Iz čistega dobička v znesku 10.123 gld. 21 kr. izplača se po sklepu občnega zbora z dné 21. svečana t. l. zadružnikom na njih deleže 5% dividenda.

Znesek 4049 gld. 26 kr. priklopil se je po sklepu občnega zbora specialnemu zadružnemu (rezervnemu) fondu za pokritje slučajnih zgub, kateri fond se je povišal s tem na 37.687 gld. 16 kr. Občni zadružni fond znaša 23.294 gld. 54 kr. in celi zadružni fond toraj 60.981 gld. 70 kr. Znesek 1534 gld. 87 kr. dodal se je posebnjej »ustanovi za dobrodelne namene« osnovanej pri rednem občnem zboru l. 1890. S tem je narasla ta ustanova na 17.720 gld. 45 kr. Razven tega odločil se je po sklepu občnega zbora iz čistega dobička še znesek 1000 gld. a. vr. neposredno v dobrodelne namene, posebno v podporo šolskim in dijaškim društvom, dijaškim kuhinjam itd.

Franc Rapočeva ustanova narasla je tekom leta na 31.061 gld. 75 kr. Iz dohodkov ustanove podelila je posojilnica osmerim visokošolcem stipendije v znesku po 150 gld. a. vr.

Posojilnice lastno premoženje, ki je znašalo po računskem sklepu za leto 1895 152.828 gld. 42 kr., obstoji sedaj: a) iz zadružnih deležev 52.730 gld., b) iz zadružnega (rezervnega) fonda 60.981 gld. 70 kr., c) iz ustanove za dobrodelne namene 17.720 gld. 45 kr., d) iz Franc Rapočeve ustanove 31.061 gld. 75 kr., skupaj 162.493 gld. 90 kr. in se je torej tekom leta povišalo za 9665 gld. 48 kr.

Sejmovi. Dne 17. aprila v Kapelah. Dne 20. aprila v Št. Ilju pod Turjakom, v Šoštanju, Vildonu, Ljutomeru, na Črni gori in v Podčetrtku. Dne 21. aprila pri Sv. Petru pod Sv. gorami. Dne 22. aprila v Novi cerkvi pri Sv. Juriju v Slov. goricah in na Bregu pri Ptuj (za svinje). Dne 23. aprila pri Sv. Juriju na Pesnici, v Hočah, na Ptuj in v Ivniku.

Dopisi.

Iz Zagreba. (Pojasnitje.) V cenjenem Vašem listu št. 10. čitam dopis, v katerem se kaj čudno napada tukajšnja zavarovalna družba »Croatia«. Dopisniku nije po volji, da zavarovalnico »Croatia« priporočajo oblasti svojim podložnim občinam, ter trdi, da »Croatia« ni drugo, nego zavarovalna družba na akcije, da njeni glavni voditelji niso pri nas, ampak v inozemstvu, — v drugih krajih — večinoma čifuti. Taka trditev obsoja se sama po sebi, kajti »Croatia« ni družba na akcije, ampak vzajemno zavarovalna družba, katero je l. 1884 osnovalo glavno mesto Zagreb s temeljno glavnico od 100.000 gld. Dobiček, katerega prinašajo po njej sklenjene pogodbe, porabi se za dobrodelne namene cele dežele, nikakor pa ne gre, kakor dopisnik trdi, tujim ljudem v žep. Ne obstoji nobeno gasilno društvo v deželi, katerega utemeljni član bi ne bila »Croatia«, ter je v ta namen potrošila do sedaj nad 5000 gld.; razen tega daje vsako leto gasilnim društvom 2% od premije v njihovem področji, da si postavno, kakor pri Vas, to ni dolžna storiti. Zna se pa, da tuje zavarovalnice, ki so pobirale od leta do leta težko pridobljeni denar od našega društva, za gasilna društva prav malo ali čisto nič ne žrtvujejo. Voditelji zavoda niso čifuti, kakor dopisnik navaja, ampak sami domači, obče spoštovani možje, izvoljeni izmed mestnega svetovstva, zagrebškega prvostolnega kaptola in izmed boljih zavarovancev; tudi uradniki so vsi brez izjeme kristjani. Dopisnik modruje nadalje, da je očitna tajnost, da je »Croatia« podružnica avstrijskega »Phönixa« in dohodki »Croatiae« pripadajo »Phönixu«. To je staro obrabljeno orožje, s katerim konkurenti hočejo razmrevati ta domači zavod, ki jim je bil od svojega obstanka sem vedno trn v peti. Vsak strokovnjak zna, da brez reasikuracije ne more obstajati nobeno zavarovalno društvo, pa če ima »Croatia« v poslu reasikuracije pogodbo s »Phönixom«, ona tega do sedaj ni trebala obžalovati, kajti je »Phönix« svoje v pogodbi prevzete dolžnosti do sedaj vedno točno izpolnjeval. Pogoji v pogledu reasikuracije so pa skoro pri vseh zavodih jednaki in če bi se dopisnik potrudil čitati bilance »Croatiae« bil bi se prepričal, da je razmera v odajanju zneskov za reasikuranje povoljnjejša, nego pri mnogih drugih zavodih, ki se bahajo s svojim bogatstvom. »Croatia« počiva na tako čvrstem temelju, da se jej napada, kakor ste ga gotovo nehoté priobčili, ni

treba bati; njeni zavarovanci pa sami najbolje vedó, kje jih v slučaju nesreče čaka pravična in hitra pomoč in zato naše gospodke izpolnjujejo le svojo dolžnost, ako priporočajo narodu našo domačo zavarovalnico.

Iz Sv. Pavla v savinjski dolini. (Opazka k volitvam.) Gospod urednik, najpoprej Vam voščim vesele velikonočne praznike, saj ste si jih tudi zaslužili po tolikih volilnih borbah, v katere je Vaš list s svojo staro, pa junaško roko posegel. Marsikaterega ste prebudili iz narodnega spanja, to se vam mora častno priznavati. Ko sem zadnjikrat Vaš list prebiral, popadla me je pa resna nevolja. Kaj mislite g. urednik, zakaj? No, le potolažite se, jeza ni veljala Vam, ampak nekemu nesrečnemu našemu rojaku, ki sliši na ime Otel. Ta Otel toraj, ki je neki tudi akademično izobražen, si ni upal dati pri volitvi za mesta in trge v Celji svojega glasu našemu slov. kandidatu dr. Hrašovcu. Kaj si zdaj njegovi tovariši o njem mislijo, ne vem, pri nas na kmetih pa pravimo takim ljudem mevže ali figamož. Povpraševal sem, kako je bilo mogoče, da se je naš slavn rojak tako slabo obnašal, zvedel sem dosti. Vsi njegovi tovariši od obeh strank šli so na volišče, le on se je hotel tem potom pridobiti protekcije v višjih krogih. Kaj ne, gospod urednik, kako smešno! Pa veste, človek z majhnimi možgani si mora pač na drugi način iskati pomoči. Všem značajnim Šentpavelčanom vesele praznike. —j—

Od Sv. Lovrenca v Slov. gor. (Uradovanje, pečat). Ne vidi nič, ne sliši nič, ko bil bi mrtva stvar. Te besede veljajo po vsej pravici Sakoškemu županu. Pred nekaterimi leti je neki dopisnik v »Slov. Gosp.« opominjal lovrenčke župane, naj opustijo nemško uradovanje, naj se poslužujejo slovenskih občinskih pečatov in s tem očitno pred svetom pokažejo, da so zares slovenski sinovi prekrasnih slovenskih gor, da zares plamti njih srce za milo slovensko domovino. Ščasoma so res nekateri župani zamenjali nemške pečate s popolno slovenskimi, ali pa z dvojezičnimi; le naš nima toliko poguma in narodnega ponosa! Ali menda celo ne privošči slovenščini toliko časti, in misli, da je slovenščina priprosta za uradni jezik? Mislim, da bi že on lahko prišel do prepričanja, da ni tako; kajti slovenščina uživa najvišjo čast, rabi se namreč celo pri službi božji. Ne kratimo toraj slovenščini pravic, katere že uživa, temveč delujmo z vso močjo, da postane popolnoma enakopravna z drugimi jeziki; saj smo tudi mi Slovenci vejica ogromnega naroda slovanskega, kateremu bo prisijala slavna bodočnost. Mislim, da ne bode moj opominj zastonj, ampak da bode storil naš oče župan možki korak ter pričel slovensko uradovati in tudi odstranil nemški pečat »Sakushegg«, kateri sramoti slovenskega župana in popolno slovensko občino. Če bodemo tako storili, pokazali bodemo tujcu, da tu je naš rod, tu zemlja slovenska. Goričan.

S Stavenskega vrha pri Radgoni. (Volitve) volilnih mož so se izvršile na Slovenskem ugodno. Tudi gornjeradgonski okraj je pokazal, da ni omahljiv, kakor se mu je do sedaj očitalo, ampak da je zavedno katoliško naroden. Posebno odlikovala se je župnija Sv. Petra. V V. kuriji bili so izvoljeni v vseh okoličinah slovenski možje, poštenjaki. V Gornji Radgoni: č. g. Andrej Keček in Anton Škrlec; v Črešnjevcih Leopold Zemljič; v Policah Janez Pelcl in Anton Rožman; v Šratovcih na Meleh in v Orehovcih Jožef Slana in Janez Müller; v Ivanjševcih, Lastomercih in Zbigovcih Martin Roškar in Janez Lančič; v Stavešincih Franc Kaučič. Borba bila je v vseh občinah precej živahna. Posebno sijajna bila je v Policah in Zbigovcih. V Zbigovcih si je izgleđni mladenič in izvrstni kleparski mojster Janez Lančič pridobil neprecenljivih zaslug za katoliško reč. V Črešnjevcih sta vrla narodnjaka Zemljiča

neutrudljivo delovala. Šratovci stali so kot en mož. Stavešenci pa so se že itak vselej pokazali vrle katoličane in zavedne narodnjake. Duša vseh, brez katerega bi ne bilo zmage, bil pa je naš neustrašljivi in neutrudljivi boritelj, v celem okraju čislani in ljubljani Janez Pelcl p. d. Kolarov Hanzek, kmet v Policah. Koliko da mu je bila slovensko-katoliška reč pri srcu, pokazal je s tem, da se je vkljub obilnemu delu in precejšnjim stroškom vozil, se namreč ni za peneze od kandidata mu poslane, ampak za denar s svojo žuljevo kmečko roko prislužen podal v Celje k zborovanju »Slovenskega društva.« Nasprotniki so delali z vso močjo, da bi dobili zopet v roke največjo občino, Police. Pomagal jim je mož, ki se silno boji cerkve, ter jo znotraj le redko kedaj vidi. Ta je hodil od hiše do hiše ter trosil laži in ljudi vznemirjal. Zdaj je pravil, da v četrtek 25. svečana ne bodo volili vsi z občno volilno pravico, ampak le nekateri večji posestniki, ostali pa pridejo drugokrat na vrsto. Kedaj pa, se jim bode že naznanilo. Potem pa je zopet čeval, da jih od ene hiše nima več voliti kakor eden, če ravno so pri tisti razun očeta še tudi doletni skoz in skoz pošteni sinovi ali hlapeci. Ustil se je, da še ni bilo slišati, da bi dva ali trije od ene koče šli volit. Radi bi zvedeli, kdo je to človeče najel in je plačal, da je ter s svojim blatnim jezikom ljudi tako begalo? Mi smatramo g. župana poliškega za prepoštenega, da bi on imel pri tem svojo roko. G. župan še morebiti niti nič ni vedel o tem, ker kot zidarski mojster in krčmar z ljudmi malo občuje, sicer bi gotovo tako rovanje v svoji občini prepovedal! Naj si bo kakor koli, vse zvižaje in grožnje niso nič pomagale. Volilcev je prišlo nad 80 na volišče in volili so možko. Možje poliški! Vam pa je, mislim, zadnja volitev odprla oči, da ste spoznali, kdo vam govori resnico, kdo pa vas hoče za nos voditi. Dobro si njo zapomnite v prihodnje! — Tudi v IV. kuriji so se volilci petrovske župnije trdno držali. V Gornji Radgoni so vrli Hercogberžani pripomogli do zmage ter izabrali č. g. Andreja Keček in Antona Škrlec; v Policah dobil je veliko večino glasov Janez Pelcl in žreb mu je pridružil kot tovariša Antona Rožmana. Ponesrečili so se Črešnjevci izvolivši Franca Kreml in Jožefa Mulec, ker ta dva sta ostala 17. sušca doma. Zapomnite si, dragi Črešnjevčani, da izročite pri prihodnjih volitvah svoje zupanje takim možem, kateri nimajo toliko dela, da bi ne utegnili iti volit. Zbigovci so odbrali korenjaka Martina Roškar; Ivanjševci poštenjaka Er. Žiško; Stavešenci narodnjaka Janeza Kaučič. Šratovci in Mele pridnega Jožefa Žnidarič. Orehovci so izvolili Antona Simenčič, gostilničarja pri Hajnžu, ter tako spremenili osebo, mišljenje pa staro ohranili. Njih volilni mož hodil je v Ljutomer le pit in jest. Zdaj pa rojaki, ko so minoli viharji časi, ne križem rok in za peč, ampak na delo. Katoliško-narodna zavest naj v gornjeradgonskem okraju raste in se mogočno razvija; naše kmetijsko bralno društvo naj se razcvita in naša posojilnica naj se krepi, tako ob bodočih volitvah, ne bo več lulike med našimi volilci. V to pomozi nam Bog!

Dd Sv. Križa blizo Ljutomera. (Obrekovanje). V zadnji številki »D.« omenil je nek gospod dopisnik iz Križevec pri Ljutomeru, kako se pri nas prodajajo posestva. Istina je, da je v Lukavcih posestnik Rudolf, ne Vaupotič prodal svoje precej zadolženo posestvo. Kriv te prodaje ni bil oni krčmar pri Sv. Križu, ampak nek mešetar Schugmann iz Cmureka, katerega je bil poklical ponesrečeni Razlag. Sicer pa si je Rudolf sam kriv, kajti dobri prijatelji so mu odsvetovali od prodaje, pa on ni hotel odnehati. Saj mu pa tudi drug kupec še toliko ne bi bil dal. Mnogih prodaj posestev kriva je pač le ona nesrečna postava, ki dovo-

ljuje kupcem kmetije kupovati, potem pa jih trgati, kosati in razprodajati. V onem dopisu imenuje dopisnik enega krčmarja naravnost zapeljivca, katerega se je treba ogibati. Jeli to opravičeno? Mi narodni križevčani mislimo, da ne. Res je, da ta mož tu ali tam malo preveč gleda na svoj dobiček, kakor to v sedanjem materialnem času premnogi po svetu in tudi še v naši fari storé. Nihče pa mu ne more dokazati kake krivice. Tudi je ta omenjeni krčmar edini izmed vseh treh križevskih krčmarjev, ki je sedaj, kakov je bil poprej, ne vem, naroden. To kaže pri volitvah. Pri občinski, pri volitvi v deželni in državni zbor glasoval je on vedno za narodne može, med tem, ko se drugi krčmarji niso vdeležili volitve. Da bi ga zadela res ista usoda, kakor Razlaga, kakor mu na ne ravno fini način prerokuje gospod dopisnik, mislimo, da se ne bo zgodilo, kajti on živi v mirnem, poštenem zakonu, tudi spolnjuje svoje krščanske dolžnosti. Dragi gospod dopisnik, ki niste iz križevske fare, če imate tedaj do omenjenega moža kako osebno mržnjo ali kake druge posebnosti, tako poravnajte to še osebno ž njim, nikar pa s takim pisarjenjem ne odganjajte narodnega moža v sovražni tabor. Povsod se upije »Svoji k svojim«, vi pa »svojega« blatite.

Iz Dobove pri Brežicah. (Spomin na volitve.) Sicer pozno, vendar z veseljem zabilježim letos, da so se dobro obnesle volitve volitvenih mož za peto kurijo in za kmečke občine. Vsi volilni možje V. kurije, med katerimi so bili č. g. župnik Pernat izvoljeni, so volili jednoglasno č. g. župnika Žičkarja, možje za kmečko kurijo pa isto g. Berkša. Zdaj ni bilo med našimi volilnimi možmi nobene izdajice, nobenega Balonovca, kar se je pri zadnjih lanskih volitvah v deželni volitvah primerilo. Vsa čast takim možem! Povedali so doma nam možje, da so jih posebno hoteli begati po sili Nemci ali z drugo besedo nemčurji, da naj ne volijo č. g. Žičkarja. Posebno krono si je hotel pridobiti neki komij pri g. Delkotu. Doma je iz dobovske fare in sicer iz Rigonc. Pozabil je, da ga je slovenska mati rodila in dojila, zdaj pa jo zaničuje, tepe in se je sramuje, pa ga le vedno rigonski jezik vdari po zobeh, dasiravno taji. Svetujemo mu, da naj rajši za »pudljo« ostane, lepo svojemu gospodu služi, našim ljudem pa, ki imajo že sive lasi, naj se ne vriva s svojimi nazori, ki nikakor časti ni njemu ni njegovim še živečim sorodnikom ne delajo. Dobovčani imamo že doma svoje učnike; teh se hočemo držati, nje poslušati in tako storiti, ker vemo, da je tako najbolj prav.

Iz Celja. (Iz »Uradnega lista«.) Obrte so pri c. kr. okr. glavarstvu v Celji napovedali: Janez Žabrl, trgovino v Pristavi pri Sv. Hemi; Tomaž Josip Vrečar, mesarstvo v Vojniku; Frančiška Rozalija Brezovnik, trgovino z mešanino v Vojniku; Andrej Štagg, mlinarstvo na Gradišču pri Vojniku; Jožef Škorjanc, urarstvo v Grižah; Franc Goručan, trgovino z mešanino pri Sv. Vidu; Val. Kollar, pekarstvo v Konjicah; Alojzij Kovač, črevljarstvo v Hebenštraitu pri Konjicah; Jožef Winter, trgovino z lesom v Zrečah. Obrt so pa odpovedali: Mizar Bobek na Zagradu pri Celji; krojač Floger v Oplotnici; lesnar Bezget v Gornjem Gruševji; mesar Fink pri Sv. Jarneju; mizar Oblovšek v Brežji pri Oplotnici; trgovec Werbnigg na Dobrni; Amalija Herzog, mlinarstvo in žagarstvo in trgovino z viktualijami v Zrečah; Orož, žago v Loškem bregu pri Zrečah; Franc Rušnik, trgovino z lesom in kmetijskimi pridelki v Loški Gori pri Zrečah; Marija Dörrfel, šivilja v Konjicah.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Od sobote je v državnih zbornicah vse tiho in poslanci, kar jih ne prebiva v stolnem mestu, so razšli, vsak na svoj dom, okrepčat se o lepih praznikih za delovanje, katero se jim na dan 28. aprila zopet odpre. Mi jim od srca privoščimo ljubi mir na domu, kajti v državni zbornici, kakor se kaže, jim ga ne bode veliko. — Dr. Lueger je izvoljen za župana lepe naše prestolnice z veliko večino, 93 proti 39, toda svitli cesar še njegove volitve ni potrdil, vendar pa ni dvoma, da se to v kratkem zgodi. Mož je pač ljubljeneec svojih volilcev in ima tudi veliko zmožnostij v občinskih zadevah.

Češko. Da-si so mladočeški poslanci na Dunaju že precej krotki in katoliški cerkvi še kolikor, toliko prijazni, doma na Češkem pa še vedno kažejo, da se po njih žilah pretaka husitska kri, in kar vskipé po koncu, ako vidiijo, da se katoliško ljudstvo njim ne uda na milost in nemilost, ampak še daje kaj na besedo svojih duhovnikov. Posebej so sedaj hudi na škofa v Kraljevem Gradcu, ker dela na to, da se katoliška stranka v Čehih vtrdi tako, da bode pri prihodnjih volitvah njim nevarna.

Moravsko. Jezikovna odredba, ki se je za Češko že razglasila, raztegne se tudi na Moravsko in Šlezijo, ter bode torej tudi v teh deželah c. kr. uradnikom se učiti češčine, oziroma poljščine. Le prav je takó, kajti če jim diši pšeničnjak češki, naj jim diši še tudi češki jezik.

Štajarsko. O krivicah, ki se godé pri volitvah, smo čuli in poročali že večkrat tudi prejšnje čase, ali o goljufijah nam ni bilo poročati, dokler ni prišla 5. kurija. Pri teh volitvah pa se je godilo toliko goljufij, da sedaj ni konca ne kraja tožb in obsodb; izlasti v Gradcu in pa pri Poljakihi so volilci iz delavskih slojev, redkeje iz drugih, na tak način skušali svojim kandidatom pomoči do zmage, nekateri iz nevednosti, drugi pa iz hudobnosti. Znani Resel bode pa brz ušel, tožen zavoljo takih goljufij, še le kletki, ker uživa prostost državnega poslanca.

Koroško. Na velikonočni ponedeljek priredi »kat. politično društvo« javen shod pri Šerčerju v Šmihelju nad Pliberkom, v četrtek pa ima v Celovcu svoj občni zbor pri Sandwirtu. Pri tem poroča drž. poslanec Einspieler o državnem in poslanec Grafenbauer o deželnem zboru. O zadnjem pač ne bode poročilo veselo, kajti tako malo, kakor v tem zboru, mara se redko kje za prave potrebe ljudstva.

Kranjsko. V Ljubljani se pripravljajo na dopolnilne volitve v mestni zastop, toda slovenski volilci se nič kaj ne zanimajo za nje, odkar hodi »narodna« stranka z nemškutarji roko v roci. In res je za Slovence vse eno, če zmaga narodna ali nemškutarska stranka, vselej ima Balohov Jože — Schwegel — politične vaje v rokah. Lepo to pač ni za »narodno stranko« in nje moževe, ali tudi za nas ob mejah postane to lahko usodepolno: čemu se naj borimo zoper nemškutarje, če pa naj pridemo, kedar smo jih premagali, vsled trme glave naših vodij nazadnje zopet njim v roke. To je vredno, da si človek premisli.

Primorsko. C. kr. okrajno glavarstvo v Gorici ne dovoli več plesov po oštarijah. Dobro je takó, časi naši pač niso za to, da se vabi lahkoživo ljudstvo pod očmi gosposke celo na plesišča, zapraviti denar, zdravje, poštenje! — Zavoljo vednih napadov laške drhali na slovensko ljudstvo po Primorju so se državni poslanci obrnili do c. kr. vlade na Dunaju, naj se vendar stori

kaj od nje, da bode temu konec! Veliko pa od nje ni pričakovati, ker imajo Lahi zagovornikov celo pri c. kr. gosposkah.

Hrvaško. Sedanji ban Khuen-Hedervary »dela volitve« t. j. volilcem kar zapové po volilnih krajih voliti moža, katerega vlada hoče. Navadno se volilci temu udajo; te dni pa je prišlo več mož iz Mosta v Zagreb prosit, da jim naj drugega moža priporočijo, kajti dr. Schwarz je jud in tega vendarle, odkar vedó, da je jud, ne morejo več voliti. Ali jih bode banova stranka uslišala? Težko, kajti madjarska vlada pa judje so si prav na roko. Ban pa je brž v službi obeh.

Ogersko. Najmanj je sedanji predsednik v ogerskem ministerstvu, baron Banffy, za tako službo sposoben in vendar muči že par let ministre, poslance in ljudstvo s svojim nerodnim vladanjem, ne da ga je moči vreči z ministerskega stola. Od kod pač to prihaja? Mož ima debelo kožo, potem pa še zna svoji madjarski gospódi dati strahú. Mora jih pač poznati, sicer bi to ne bilo mogoče: bahači so nazadnje radi berači.

Vnanje države.

Rim. Novih kardinalov bode, kakor je podoba, imenovanih čvetero v konsistoriju dné 25. aprila, trije so francoski škofje, eden pa je španjski. Sv. oče Leon XIII. se doslej še za več drugih niso odločili, dasi je njih imenovanje, med njimi je neki tudi nadškof v Zagrebu, sicer že gotovo.

Italija. Večina v državnem zboru v Rimu sicer podpira sedanje ministerstvo, dokler ji obeta, da ne poviša davkov. Ali kaj to pomaga ministerstvu, ko ima prazne blagajnice! Kar država potrebuje, mora se plačati, to se pa ne more storiti, če ni za to denarja. Kje ga torej naj ministerstvo dobi, če ne sme tirjati višjih davkov?

Francija. Vlada si je sedaj v velikih skrbah za voljo zveze z Rusi. Odkar je znano, da gre avstrijski cesar v gostje k ruskemu caru, bojijo se v Parizu, da utegne car preklicati svojo besedo, da je Rusija v zvezi s francosko republiko še nadalje, kakor se sodi, da je doslej. Čisto za gotovo še namreč tega ne zna nihče, tudi francosko ministerstvo brž tega nima »črno na belem«. Naravno je torej, da upije francosko ministerstvo ter svetu zatrjuje, da je zveza med rusko in francosko vlado trdna — za vse slučaje, tudi če nastane vojska v jutrovnih deželah. No o tem še smemo že imeti svoje dvome.

Anglija. Vlada kraljice Viktorije ima v novem času veliko dela, pa še več skrbij z naselbami v južni Afriki, kajti tamošnje ljudstvo je sito angleških oderuhov in se jih hoče otresti, vlada pa jih brani in poslati misli tje še iz nova vojaštva, če bode treba.

Nemčija. Cesar Viljem pojde dné 21. aprila na Dunaj ter ostane ondi dva dni pri avstrijskem cesarju. Česa pa išče ondi? — Veliki vojvoda šverinski Friderik Franc je umrl, naslednik njegov je sin Friderik, star še le 15 let. — Bismark ne da miru ter pošilja še vedno v svet novice iz svojih časov, da razdraži koga na cesarskem dvoru; sicer pa dela brž ko ne tako, da svet ne pozabi čisto na-nj.

Rusija. Velike priprave se delajo v Petrogradu za vsprejem avstrijskega cesarja Franca Jožefa dné 25. aprila. Da gre svetli cesar v Petrograd, to ne more biti brez pomena. Ljudje pa si tudi belijo glave in brusijo jezike o tem, ali težko bo, da bi to za-nje veliko uganjko uganili!

Bolgarija. Ako nastane v resnici vojska med Turki in Grki, ostane neki Bolgarija mirna ter ne da Grkom nobene pomoči. Težko človek to verjame, Turki menda tudi ne.

Turčija. Na meji v Tesaliji so se turške in grške čete v tem tednu že večkrat sprijele, toda, čez svoje meje si ne upa še prav nobena armada. Dolgo pa ne more več tako ostati, vojska je brž neizogibljiva. Povelje čez tursko armado je v rokah Ehdem-paše.

Grecija. Grška vlada išče 20 mil. frankov na posodo. Kdo jih ji posodi? Lahko ji ne bode dobiti denarja sedaj, ko je vojska že skorej gotova, pa še negotova zmaga!

Afrika. V Masavi, ki je še v rokah Italije, so neki zlato rudo našli. No Italiji bi je bilo že treba, saj jo stane ta dežela že dovolj denarja in krvi. Novica o zlati rudi pa je brž le sad domišljije.

Za poduk in kratek čas.

Črtice s potovanja v Rim.

(Piše Fr. K.)

Ne bodem opisoval na dolgo in široko svojega potovanja v večno mesto Rim, ampak samo to bode objavil »Slov. Gospodar«, ako mu bode ljubo, kar sem si v naglici zabil na potu. Kdor hoče natančen opis romanja brati, naj prebere J. Gomilšakovo knjigo »Potovanje v Rim«, katero je izdala naša dična družba sv. Cirila in Metoda.

S svojim prijateljem sva se na cvetno nedeljo iz Maribora odpeljala dopoldne s koroškim vlakom. V Pontebo dospevši, nisva ondi dobila okrožnih voznih listov, kakoršnih sem prej to še pisмено zahteval, ampak reklo se nama je, da Pijačence, Milana in Verone nikakor ne moreva izpustiti. Pa naj bo, sva slednjič rekla, če bode časa, se peljeva tje okoli, če ne, pa jo mahneva po najkrajši poti domov.

Kakih deset minot pred sedmo uro zvečer sva nato v Pontebi zasedla laški brzovlak. Iz Pontebe do Gemone vozi po jako romantičnem kraju. Vlak se mora skriti v 41 prerovih ali tunelih; sploh se govori, da je ta železna proga sila draga, 1 kilometer je stal milijon lir. Okoli 11. ure pred polnočjo smo se pripeljali v Mestre pri Benetkah, v ponedeljek ob 2. uri zjutraj pa smo že bili v Bolonji. Tri četrt ure je bilo treba, da se je sestavil vlak, ki vozi čez precej visoke Apenine v Florenco.

Florenca, res roža laških mest! Semkaj sva s prijateljem zdrava došla v ponedeljek zjutraj ob 6. uri. Kaj Vam naj pišem o Florenci, ki šteje okoli 180tisoč prebivalcev? Dobro, da imam pri rokah ravno malo papirja in sploh malo časa. S prijateljem sva maševala v prestolni cerkvi, ki se mora šteti med najlepše na Laškem. Dandanes bi taka cerkev stala nad 50 milijonov, Bog ve, če bi se našel mojster zanjo?

Po sv. maši sva še nekoliko ostala v cerkvi. Pri stranskem oltarju proti jugu je bilo prvo sv. obhajilo za šest dečkov in devet deklet, ki so bila belo oblečena in ovenčana ter v pajčelan zavita. Kanonik, ki jih je obhajal, je pred sv. obhajilom bil govoril dobro četrt ure o milostih tega najsv. zakramenta. Na oltarju je gorelo uad 60 sveč. Vse preveč za tako malo otrok! Ne, nikdar! Prvo sv. obhajilo bodi slovesno, kolikor le mogoče, sad pri večini gotovo ne izostane!

Nato sva si natančneje ogledala še to cerkev, šla na njen krasni 82 m visok zvonik, da sva nekoliko imela ogled po mestu, potem pa sva se peljala po mestu. Videla sva Pitti ali kraljevo palačo, ljudski vrt, »Porta santa« ali mirodvor na hribčku na južni strani. Popoldne sva si pa še kolikor mogoče natanko ogledala galerijo ali zbirko slik v Pitti-palači in občinski hiši,

ki imata zvezo med seboj na »Ponte vecchio« ali starem mostu.

Okoli ob 2. uri popoldne je začelo bliskati in grmeti in je bila precejšna nevihta blizu eno uro. Toda ne mislite, dragi rojaki, da je leto v Florenci zdaj že tako razvito, kakor pri Vas ob sv. Jakobu, ampak niti za par dnij niste zadi. Ko sva si s prijateljem ogledala občinsko galerijo, ogledala sva si tudi ves »rotovž«, in ravno je bila občinska seja. Nisva bila pri njej 10 minut, in že je bilo rešenih šest točk, kakor se to ondi rado godi, kjer ni prave nasprotné stranke. To samo o Florenci!

V torek zjutraj ob 6. uri sva se odpeljala iz Florence v Rim. Vozila sva se z brzovlakom skozi Arezzo, Chiusi in Orte. Ti kraji so hriboviti, toda bregi z redkimi oljkami so prav dolgočasni, ne vem, ali je samo v tem času tako. Velikih zelenih gozdov ni nikjer, kakor jih imamo na Štajarskem, posebno na Pohorju. Mesta, mimo katerih sva se vozila, so večinoma utrjena na hribih, izgledajo pa od daleč ubožno. Sploh pa so povsod skoro edino cerkve silo znamenite, dasi precej zapuščene. Tudi jezero Trazimensko je dolgočasno.

Pred Baschi sva pozdravila okoli 11. ure opoldne Tiberu in goreče sva želele kmalu videti Rim. Pet minut pred 1. uro popoldne sva došla v večno mesto. Ker pa sva namenjena v Neapolj, zato pozdravljam vse prijatelje in želim veselo alelujo!

Starodavna pripovedka o drevesu sv. križa.

(Poslovenil O. H. Šalamun.)

(Konec.)

Ko je kralj Salamon stavil Najvišjemu tempelj ali hišo božjo, bilo je na gori Libanon posekanih brez števil dreves, in pri tej priliki je bilo tudi posekano od Seta vsajeno drevo. Ker pa ni bilo za nobeno rabo, kakor se je pozneje pokazalo, bilo je v tempeljnu na stran postavljeno za sedež; toda Sibila se je branila nanj sesti, prerokujoča, kdo da bode enkrat na tem drevesu umrl. Zato dá Salamon deblo s 30 srebrnimi križi obdati in postaviti proti vzhodu, kjer je ostalo do dóbe Kristusovega trpljenja.

Spet po drugih je bilo to drevo za brv čez potok Cedron. K tej brvi pride tudi kraljica Sabe, katero Jož. Flavij po Hérodotu imenuje »Nikaule«, toda ona brani se čez njo iti, imajoča predčutje, da bode na tem drevesu nekdo, kateri bode celó Salomona prekosil na modrosti in duhovni moči usmrten, in od te smrti bode prišla poguba judovskemu kraljestvu in mestu Jeruzalemu.

Zato dá Salamon to brv odstraniti in v globočino zemlje blizu ribnika Betzaida pokopati. Toda v Kristusovem času je angelj na božje povelje ganil drevo, katero je na dno ribnika skrito ležalo, in z njim vodo burkal tako, da so po njem vsakojaki bolniki zdravja dosegli. Še le pri začetku Kristusovega trpljenja se pokáže na površini in Judje, to videči, ga vzamejo ter Kristusa nanj pribijejo. (To zgodovino je poveljčal Angiolo Gaddi v koru cerkve San Croce s svojim čopičem).

Nasprotno še se bojda kaže v cerkvi sv. križa v Jeruzalemu na poti proti sv. Janžu luknja, kjer je bila posekana palma ali smreka za Kristusov križ.

Po nekem sporočilu je bil jud Simon, kateri je v poznejšem času — vsled sporočila od očeta na sina — še vedel za pravi kraj trpljenja, kjer je bil sv. križ zakopan, ter je pomagal ga najti. Nato pa je ganjen po čudovitem ozdravljenju postal kristjan, sprejemši ime Ciriakus, ter je pozneje veliko dobrega storil.

V poznejših časih je bil sv. križ opetovano iz rok nevernikov nazaj pridobljen, ter ima lastnost, da kolikor kosčkov se mu odvzame, pa se zguba hitro k prvotni

obliki poravna, v znamenje neminljivega življenja, katero nam je to drevo prineslo.

Smešnica. Mati: »France, nikdar ne smeš po očetovem denarju hrepeneti!« — France: »O mati jaz nisem in ne bodem nikoli.« — Mati: »Prav imaš, kajti to bi bil greh.« — France: »Saj vem, da je velik greh, ker so mi zadnjič rekli pri sv. spovedi, da ne smem več očetu denarja krasti, sicer bom pogubljen.«

Razne stvari.

Domače. (S v. obredi). V velikem tednu se vršé sveti obredi v stolni cerkvi v Mariboru o navadnih urah in je letos, kakor se opaža, veliko več ljudij pri njih navzočih, kakor prejšnja leta. Večer veliki petek je zadnja postna pridiga ob petih ter jo imajo milost. knezoškof sami. — Na veliko noč podelijo mil. knezoškof po poznem sv. opravilu sv. papežev blagoslov s popolnimi odpustki.

(Mestne volitve). Koncem tega meseca vršijo se v Celju volitve v mestni zastop. Čas bi pa menda bil, da bi se jih tudi slovenski volilci vdeležili.

(C. kr. pošta) odprla se je iz nova v Jurkloštru ter ima zvezo s pošto na Laškem. Ondi je tudi nabirnalnica c. kr. poštné hranilnice.

(Umrl) je v Celju g. Janko Lopan, nadučitelj na okoliški šoli in mož vreden vsega spoštovanja. Naj počiva v miru!

(Vreme). Po dolgem smo imeli v torek v Mariboru nekaj dežja z bliskom in grmenjem, pri Slivnici in na vnožju Pohorja pa se je vsipalo že tudi nekaj toče. Bog nas je varuj!

(Poštna zveza s Solčavo) je zelo živahna; po letu bo tudi voz v Lučah turistom na razpolago; brzojavna postaja še ni zagotovljena, a jo gotovo dobimo. Poštni pečat je nemško-slovenski; torej edina Rečica in Šmartno za Dreto ne zmoreta v gornji Savinski dolini tudi slovenskega pečata.

(Cesta). Nekaj mož iz občine Loke se pritožuje čez cesto, ki pelje od Loke do župne cerkve v Framu, izlasti še jim to ni prav, da morajo zaverati s cokljo. No kaka je cesta, ne vemo, ali to velja sploh, za vsako cesto, da se težki voz zavre s cokljo.

(Vislice.) V torek dne 14. aprila so obesili v Celju Pavla Fermeta. Nesrečni človek je storil več umorov pri Trojanah in v vranskem okraju.

(Na Ponikvi) bo velikonočni ponedeljek po večernicah v župnišču otvorilni shod »Kmetijskega bralnega društva«. K obilni udeležbi vabi najljubnejše osnovalni odbor.

(Prestavljen) je sevniški rojak g. Adolf Smole iz Brna, kot poveljnik deželne žendarmerije v Ljubljano.

(Potres) so čutili prejšnjo sredo zjutraj okoli 1½3. ure v gornji Savinski dolini.

(Nove klopi) za župno cerkev v Nazarjah je v romanskem slogu izdelal g. Fr. Filač iz Šmartina pri Slov. Gradcu; delo splošno dopada. Ker je slavna mozirska posojilnica tudi letos za cerkvene klopi darovala znatno svoto 100 kron, se za veliki dar najsrčneje zahvaljuje hvaležno cerkveno predstojništvo.

(Na Ljubnem) v Savinski dolini pričel je nekdo popravljati »marele«; kedar mu teh primanjkuje, prime tudi za pero ter je zabada v sicer mirne tržane. Ti imajo pač tam domovinsko pravico, katere »marelar« nima! Ako bode Badeni v zadregi za »kultusšefa«, bi menda »marelar« sprejel ta posel, ker družega posla že nekaj časa sem nima, kakor Bogu čas krasti ter

svojo pametno glavico hvaliti. Naši hribovci res prav sodijo: »Škornje na biks, v aržet pa niks«.

(N a z n a n i l o.) Velikonočni ponedeljek ob 9. uri zjutraj bo poročal g. državni poslanec J. Žičkar v Vitanju o zadnjih dogodkih v državnem zboru. Shod se obaja v »bralnem društvu Vitanjskem.«

(Delavski praznik.) Socijalisti hočejo po vsej sili imeti nov praznik dne 1. maja. Bil bi to »praznik delavcev«. Pametni delavci pa sodijo, da tega praznika ni treba, ker bi delavcem le žepe praznil, teh pa itak nimajo prepolnih.

(P o v o z i l o) je v ponedeljek pri mostu v Mariboru necega hlapca, ker ni hotel voza zavreti. Odtrgalo mu je nogo in je še v isti noči v bolnišnici umrl.

(S t a r o s t.) Onih 12 mož, katere so mil. knezoškofo vzeli danes k umivanju nog, šteje skup 984 let, najstarejši pa jih sam šteje 95.

(Narodni dom.) V obnem zboru je Slovenska posojilnica v Mariboru v nedeljo sklenila postaviti »narodni dom« v Nagyjevih ulicah, na torišču, ki ga ima že kakih pet let iz tega namena v svoji posesti.

(C e l j s k i S o k o l) je bil namenjen ob binkoštnih praznikih obhajati slavnost blagoslovljenja društvene zastave. Zavoljo tehničnih zaprek pa prestavi ta imenitna narodna slavnost na poznejši čas.

(Z a v d a l a) si je v Studencih pri Mariboru sproga necega železničarja iz ljubosumja, a prišli so ji o pravem času na sled in upajo, da še od strupa ozdravi.

Društvene. (Dijaški kuhinji) v Mariboru sta darovala č. gg. Jernej Ciringer, vpok. župnik v Račah, eden in Janez Toman, kaplan v Slivnici, dva goldinarja.

(Dirkalsko društvo) ljutomersko bo zborovalo na velikonočni ponedeljek dne 19. aprila ob 9. uri predpoldnem v pivarni g. Vaupotiča v Ljutomeru s sledečim sporedom: 1. Poročilo predsednika, 2. poročilo denarničarja, 3. volitev novega odbora, 4. odobrenje propozicij za spomladansko in jesensko dirko, 5. razni predlogi. Z ozirom na to, da bode dirkalsko društvo na svojem licencovanem dirkališču na Cvenu priredilo letos dve konjski dirki, prvo v mesecu maju, drugo v septembru, pri katerih obeh pridejo v razdelitev darila v znesku do štirinajststo (1400) kron in pri vsaki dirki po ena dragocena ameriška dirkalska vprega, se

vabijo konjerejci iz ljutomerskega, ormoškega in gornje-radgonskega okraja k zborovanju.

Iz drugih krajev. (Tatvina.) V Zagrebu so prišli na sled zadrugi velikih tatov. Njim je hodilo najbolj za denar shranjen v železnih kasah. Te so prevrtali ob straneh, kos plošče iztrgali ter so tako prišli do denarjev. Skorej v vseh večjih mestih so imeli svojih ljudi, ki so jim pomagali priti do kas.

(Katoliški dom.) Dne 12. aprila so položili v Ljubljani vogelni kamen »Katoliškemu Domu«. Da bi se tudi pri nas kmalu iz tal vzdignil katoliški delavski dom v Mariboru!

(Češki turisti) napravili so te dni izlet za velikonoč v Dalmacijo in Hercegovino. Dobro došli v jugoslovanske kraje!

(Slovenska šola v Trstu) ne bode najbrž letos zidana. Mestni zastop še slišati noče o njej. Sklenil je, da ne bode več svojega zastopnika v komisijo za ustanovitev te šole poslal.

(Srebro ali zlato?) V Evropi šteje se tista država za imenitno in bogato, ki ima zlato veljavo, a v Ameriki je drugače; tam se poganja več držav za — srebrno veljavo — ter ima zadosta na dosedanji zlati.

(Nesreča.) V vasi Labrousse na Francoskem se je v nedeljo vdrl strop v cerkvi in sicer med sv. mašo. Oseb je osem ubilo, 18 pa več ali manj ranilo.

Spominjajte se pri raznih veselicah, godovanjih in drugih veselih družbah dijaške kuhinje v Mariboru!

Loterijne številke.

Trst 10. aprila 1897: 21, 9, 49, 40, 50
Linc » » » 81, 83, 42, 31, 1

Svilnati damasti 65 kr.

do 14 gld. 65 kr. meter — kakor tudi črna, bela in barvana **Hennebergova svilna** meter po 35 kr. do 14 gld. 65 kr. — gladka, rižasta, karirana, pisana, damasti itd. (okoli 240 različnih baž in 2000 razl. barv, obrazcev itd.) Poštne in carine prosto na dom. Vzorci obratno. Pošta v Švico se plača po dvoje.

Tovarne za svilo **G. Henneberg** (c. in kr. dvor. list.) Zürich.

Maribor, dne 31. decembra 189...

Račun za obrtnike in podjetnike

izvršuje pri najuljudnejši postrežbi in najnižji ceni:

Plača se v Mariboru.

D ne		komad	
januar	14.	2000	Zalepke z nadpisom
marcij	12.	4000	Memorande na dolgo-kariranem papirju
april	8.	3000	Račune 4° pol pole na dveh straneh tiskano
oktober	23.	500	Naslovnice , velike, v dveh barvah tiskane

Skupaj av. velj. gld.

Tiskarna sv. Cirila.

Fanta

14. do 15. let starega, kateri je ljudsko šolo dovršil in ima do krojaškega obrta veselje, sprejemem takoj v poduk. 1-3

Jože Kramberger,

krojaški mojster pri Sv. Trojici v Slov. gor.

Veliki živinski in kramarski sejem
bode pri Sv. Antonu v Slov. gor.
dne 28. aprila t. l. 1-2

Mežnar in organist

se takoj sprejme v **Leskovcu**. Prosilec se naj radi dohodkov, če mogoče, osebno predstavi. 1-2

Predstojništvo.

Hiša se prodaja

z **gostilno** in **posestvom** vred. Gostilna je že več let in na dobrem prostoru. — Posestvo obsega štiri orala njiv in travnikov. Vrt je jako lep in prostori, ima jabolčna drevesa in se dobi do 10 hektolitre. Hiša ima štiri sobe in dve kleti in kuhinjo. Hlev je zidan in trije svinjaki iz hrastovega lesa. Vrt se kosi trikrat. V mestu na Spodnjem Štajarskem, ki je tudi tovarna blizu, po prav ugodni ceni. Več se pove pri upravnistvu.

VABILO

k rednemu občnemu zboru „Posojilnice v Celju“, registrirane zadruge z neomejeno zavezo — Vorschussverein in Cilli, registrierte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung, — kateri se bode vršil v soboto, dne 24. aprila 1887 ob dveh popoldne v sejni dvorani posojilnice s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobritev letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Dopolnilna volitev v načelstvo.
5. Razni predlogi.

V Celju, dne 15. aprila 1897.

Načelstvo.

Posestvo.

1½ ure od Maribora je jako lepo posestvo v velikosti 35½ orala z zidano hišo, hlevom, prešo, z zelo, lepimi travniki, njivami, sadonosnikom in vinogradom, vse skupaj se držeče in v dobrem stanu, tik cerkve in ceste, s pritliklinami 3 stroji, 18 glav goveje živine, 2 konja, z letošnjim pridelkom na prodaj. Pisma pod „St. 527 F. L.“ se naj pošiljajo na upravnistvo. 1-3

Razne

uradne pečate

najceneje priskrbi

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Proda se gostilnica,

katera je vedno dobro obiskovana in so štiri velike hiše, velika kuhinja, lepe kleti in zraven lep vrt za goste za sedeti in vrt za sočivje. V hramu je zraven gostilne tudi štacuna za špecerijske reči. Hram je velik in nov, zraven velike ceste, blizu Magdalenskega predmestja pri Mariboru. Ta hiša nese 400 gld. na leto. Več se izve tamkaj pri lastniku hiš. št. 2. na Teznu pri Mariboru.

Služba organista in cerkovnika

se takoj odda pri farni cerkvi **sv. Janeza v Razborji** pri Zidanem mostu. Prošnjiki naj se osebno oglašé. 3-3

Cerkveno predstojništvo v Razborji.

Žganjarija

R. Wieserja v Hoči pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah.

Zdravilski konjak za boleznike in okrevalce, kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 15

Službo organista in mežnarja

želi nastopiti s 1. majem, na kakšni srednji fari s prostim stanovanjem. Več pové upravnistvo „Slov. Gospodarja“. 3-3

Rumeni čebelni vosek

kupuje v vsaki množini po najviših cenah

Jožef Dufek,

svečar v Mariboru,

Viktringhofgasse št. 5. 4-6

Milan Hočevnar,

trgovina špecerijskega blaga
v Celju,

glavni trg, nasproti farne cerkve.

Priporoča svojo zalogo zanesljivo najboljših poljskih semen za setev, kakor:

Štajarsko domačo, nemško ali francosko, esparseto in inkarnat detelno seme. Semena trave za suhe in mokre travnike. Korenjevega, repe bele in runkelneve repe, rudeče in rumene za živinsko rejo. 8-8

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru. 2-3

Priporočba.

Vsem cerkvenim predstojništvom se najtopleje priporoča, kakor za napravo turnskih ur, vrejevanje zvonov in napravo strelovodov, gospod **Matija Šramel**, urar v Bočni. Pri cerkvi sv. Petra v Bočni je uredil zvonove, napravil uro, uraval zvezdo na zvoniku (in to brez odrov) itd. vse, dobro in pošteno, da ga s tem vestno lahko priporočamo.

Več Bočanov.

Izmed vseh čistech sredstev je najboljša moravska naravna kislavoda „Šaratica“. Ne napihuje, kakor peneč prah, ne povzroča bolečin, kakor razne kroglice ali kuhan se-neni drobci. 1-4

Dva učenca

takoj sprejme **Franco Kollar**, slikar in barvar v Mariboru, grajska pristava (Burg-Maierhof). 2-2

Posestvo na prodaj.

Na prodaj je posestvo s hišo v trgu poleg cerkve. Hiša ima več velikih sob in je pripravna za gostilno ali trgovino. Poleg so tudi tri obokane kleti, ledenica, mesnica in vrt z orehovim drevjem in brajdo, ter vsa gospodarska poslopja. Proda se ali vse skupaj ali pa zemlja za-se, hiša za-se. — Ceno in vse drugo pové **Doroteja Drobnik v Braslovčah**, Štajarsko, stanuje pri g. Plaskanu.

Naznanilo.

Vsled malih potroškov sem zmogel različno blago ceneje prodajati, kakor konkurenca in tudi belice kupovati po istej ceni vsak čas; ter se priporočam

2-2 **L. Šijanec**, trgovec v Veržeji.

Razglas.

Za Verhe-Sjele se bo novo šolsko poslopje stavilo. Stavba je na 6000 gld. proračunjena, in se bo 24. aprila 1897 ob 11. uri dopoldne ustreno na stavbenem prostoru proti 5% vadiju po dražbi oddala. Načrt, proračunski zapisnik itd. je pri občinskem uradu v Verhah Starotrske župnije na ogled.

Krajni šolski svet Verhe-Sjele pri Slov. Gradcu, 27. sušca 1897.

Ferd. Hovnik m. p.,
načelnik.



Na prodaj!

Ivan Fras v Leskovcu proda svojo gostilnico št. 2, katera je pri farni cerkvi in na okrajni cesti, 20 kilometrov od Ptuja in v kateri se največ stoji v tukajšnjem okraju.

Imenovana gostilnica je nova, zidana, z opeko krita in v najboljšem stanu, ima štiri sobe, eno kuhinjo, eno kamro, tri kleti, eno ledenico, eno mesnico, eden hodnik, eden vodnjak in veliki vrt, katerega ograjajo cep-ljenci in eden travnik, na katerem se v letu trikrat kosi.

Zgori imenovana gostilnica se pod roko in po nizki ceni prodaja. Natančneje se pri lastniku zv. 3-3

Deloljubne

osebe — povsod — katere trajni denarni za-sluzek iščejo, naj pismeno povprašajo pod „Zukunftsvorsorge“

Gradec, poste restante. 8



Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

Iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmaceutičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi

pri Rogatec-Slatini. Preskušeni in potrjeni od zdravstvenih oblasti.

Najstareje, najpristnejše, najreelnejše in najceneje ljudsko

domače zdravilo, ki uteši prsne in pljučne bolezni, želodčni krč itd. ter je uporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja trdka Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“. Vsak balsam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje ponaredbo. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi pre-kupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in na-slovi: Na angelja varha lekarno A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske pošne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majh-nih ali 6 dvojnih steklenic se ne raz-pošilja. Razpošilja se samo proti pred-plačilu ali poštnemu povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšjo zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica. 13-20

Adolf Thierry, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Bartosch-ev cement za zobe, da si lahko sam plombuje zobe.

S tem sredstvom, ki je že nad 20 let v rabi, si lahko vsakdo brez truda po priloženem navodilu sam pripravi plombo za zobe; radi česar se sme imenovati posebno tam, kjer ni zobozdravnikov, dobrodošel pripomoček za daljše ohranjenje zob, in za varstvo proti zobobolu.

Cena 1 posodice 1 gld.

Dobi se pri

Jožefu Weis, (lekarna pri zamorcu)

DUNAJ, I., Tuchlauben 27., 7-15

kakor tudi v večini lekarn na Štajarskem.

Peronospora škropilnice,

najceneje, najbolj trpežne, posebno dobre in lahke za rabo. Izdeluje že 10 let. Z veliko zadovoljnostjo in pohvalo se jih več stotin že rabi. Napravljene iz čiste medi ali tudi iz pocinkanega kositra proti 4letni garanciji, komad za 8-10 gld.

Prevzame tudi vsa dela pod to stroko spadajoča pri strehah in cerkvenih stolpih, kapelah in križih prav po nizki ceni, dobro napravljen. 6-12

Janez Lančič,

kleparski mojster v Gornji Radgoni.

„Slovanska knjižnica“

izhaja vsak mesec v 5 do 6 pol obsežnih snopičih. Cena za celo leto 1 gld. 80 kr., v razprodaji pa po 18 kr. snopič. — Doslej je izšlo že 56 snopičev.

„Knjižnica za mladino“

izhaja vsak mesec v trdo vezanih snopičih. Doslej je izšlo 23 snopičev. Cena za celo leto 2 gld. 40 kr., v razprodaji po 25 kr. snopič. — Naročila sprejema „Goriška tis-karna A. Gabršček“ v Gorici. — V Ma-riboru se dobé v prodajalnici Marije Pri-sternek, Tegetthoffstrasse št. 13. 7-15

!!Svoji k svojim!!

Naznanilo in priporočilo!

Podpisani najuljudneje naznanjam čast. duhovščini in slavnem občinstvu, da sem na prigovarjanje več gospodov si priskrbel zraven svojega dela tudi pravico in delavce za slikanje in dekoriranje sob in dvoran; tako tudi za razna druga pleskarska dela, za trgovske napise itd. Priskrbel sem si najfineje uzorce, kakor najboljše trajajoče barve, vse v velikem številu, tako, da zamorem z vsako še tako veliko firmo konkurirati. Po najnovejši metodi se zamorejo izdelovati vsa dela tudi po zimi, za katera dela jamčim vsled trajnosti in finosti. Častiti duhovščini se tudi za nadaljnja naročila prijazno priporočam za naslednja dela: Slikanje cerkva na presno »all fresco«, temperra, kasein silikat itd. Vse to slikam strogo po cerkvenih zahtevah. Dalje se priporočam za slikanje oltarnih slik, slik sv. družine, na platno slikane, križevih potov, transparentov za cerkvena okna, cerkvene in društvene zastave, — katere popolnoma dovršim, tako tudi cerkveno nebo (baldahin). Za vse to zadostuje mi naznaniti mero in kak damask, oziroma koliko se misli potrošiti.

Povsod naj velja geslo »Svoji k svojim«.

Priporočam se za obila naročila ter se biležim

Z vsem spoštovanjem

Ivan Nep. Gosar,

akad. slikar v Celju, „Narodni Dom“. (Štajarsko.) 10
čestni agitiral

Vabilo.

Dne 25. aprila 1897 ob 3. uri popoldan ima Posojilnica v Konjicah, registrirana zadruga z neomejeno zavezo, svoj redni občni zbor v svoji pisarni hiš. št. 95 v trgu Konjice.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo računskega pregledovalca.
3. Potrjenje računa za leto 1896.
4. Volitve načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
5. Razni nasveti.

Ako bi se ob 3. uri popoldne postavno število udov ne sešlo, obhaja se ob 1/2 4. uri tistega dne drugi občni zbor z zgoraj napovedanim vspešdom, pri katerem odločuje vsa koršna števila udov.

Posojilnica v Konjicah, dne 9. aprila 1897.

Načelstvo.

Razglas.

Posojilnica pri Sv. Lenartu v slov. gor., registrirana zadruga z neomejenim poroštvom (Spar- und Vorschussverein, registrirte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung), daje na znanje, da bo imela v petek, to je 23. aprila 1897 predpoldne ob desetih v svoji uradni pisarni v hiši g. M. Polića pri Sv. Lenartu, redni občni zbor ter se p. n. zadržniki k udeležbi uljudno vabijo.

Vspored:

1. Potrjenje računa za leto 1896.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Privoljenje renumeracije načelstva in za sestavo računa.
4. Privoljenje renumeracije knjigovodja.
5. Izvolitev načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.

Predlogi.

Ob enem se opomni, ako bi občni zbor radi premalo došlih zadržnikov ne mogel veljavno sklepati, se odloči v smislu § 35 posojilničnih pravil drugi občni zbor dne 30. aprila 1897 ob isti uri na istem mestu in z istim vspešdom s tem, da zamore takrat občni zbor brezpogojno sklepati.

Načelstvo.

Univerzalna peronospora-škropilnica

sestavljena od podpisanega, odlikovana od štaj. deželne sadje- in vinorejske šole in tehničnega vodstva državnih zavodov za pokončevanje trtne uši, od državnih nasadov c. k. nadzorstva za vinorejstvo, kakor tudi od c. k. kmetijske družbe in vis. c. k. ministerstva za poljedelstvo,

je najboljša in najcenejša priprava za

škropljenje vinogradov, sadunosnikov in poljskih pridelkov,

(s posebnim razpršilec za drevesa).

Podpisani torej p. n. kupce in trgovce opozarja na to škropilnico z opombo, da se njegov zistem že ponareja, in zato prosi, da se naj naroča naravnost pri njem ali pri založnikih, ki jih on naznani. — Vzorci franko Ptuj in se plača takoj. — Tudi se pri njem popravljajo škropilnice vseh načinov ali se prenameni na zgoraj imenovani način.

Za prav obilna naročila se priporoča

Avgust Heller,

kleparski mojster.

400 gld. m. lastniku hiš. št. 95, dne 9. aprila 1897.

1-2

nik kat. tisk. društvo.

Slavnim šolskim vodstvom in krajnim šolskim svetom

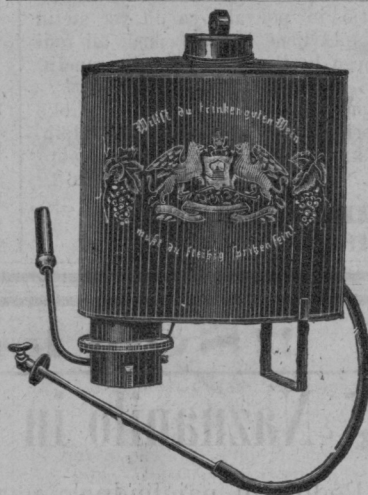
priporoča
tiskarna sv. Cirila
v
Mariboru

o pričetku šolsk. leta

vsse potrebne šolske tiskovine

kakor tudi

uradne ovitke
po najnižjih cenah
ter zagotavlja točno postrežbo



Priporočam svoje doma izdelane, 4 1/2 kilo težke, bakrene

vakuum peronospora - brizgálnice,

komad **12 gld.** Kdor vzame 6 komadov, dobi 70% odpustka. 1500 komadov že v rabi.

Bakrene plošče, cevi, izdelani kotli za žganje in pranje vedno v zalogi.

A. Fiebiger,
kotlar koroške ulice 6,
v MARIBORU.

Najboljši in najceneji

bicikelni in šivalni stroji

se kupijo pri 3-3

G. Schmidl novem nasledniku, Celje.

Zaloga manifakturnega in modnega blaga.

Vezi za cepljenje trt iz patentovanega gumija

po načinu profesorja Göthe, kakor tudi dr. Kröczer-ja prodaja
jedino pristna in v neprekinljivi kakovosti

c. in kr. dvorna tovarna za gumi in celluloid

J. N. Schmeidler.

Glavna zaloga: **Dunaj.** Podružnica: I., Graben 10.
VII/2 Stiftgasse 19.

Naslov za telegrame: „Gummischmeidler“.

Odgov. urednik B. Ferk.

Tisk tiskarne sv. Cirila.